

EPISTOLA NVNCVPATORIA

plicitatem carpēdum putent, sed illi suam prius carpāt inscitiam, quasi ille minùs doctus censendus sit, qui minori pollet sermonis elegantia. Felices illi, quibus ea contingere tempora, vt possent & eruditionis & elegantiae fructus suaues carpere. nec tamē propterea infelicem Dionysium nostrum, q̄ illi alterum horū defuerit, cū pro suae ætatis consuetudine scripserit. Quòd si illi in hoc seculū incidere contigisset, certē nemini ego illum neq; multiplici eruditione, neq; sermonis splendore, neque linguarū peritia cōcessurum fuisse arbitror. Amabat enim & summoperè auebat promouere pietatem, sed non aderant tunc illi semper ad manum opportuna instrumenta. tamen certē omī laude prosequendus est, q̄ præstitit quantum ea temporis ratio sinebat. Quòd si in illo minùs placet sermo paulo incultior, qui illi cum omnibus scholasticis doctoribus communis est, eccē cōmodissimē nobis excitauit DEVS aliud genus hominum religiosorum, qui licet habitu nihil admodum discrepent à Clericis, tamen reuerà pietati Christiane excitadæ, promouendæ, ac indiēs magis magisq; augmētandæ addictissimi sunt. Vocantur ij fratres de Societate nominis I E S V. Apud hos politiores literæ non minori studio, q̄ quæ ad pietatē pertinent, traduntur. Et est reuerà illorum omnis mens & conatus eò perpetim intentus, vt plurimū accedat Christiane pietati, vitia & inscitia profligentur, redeat vnitas & consensio in animis Christianorum. Immò verò etiā barbaras nationes & hactenùs nulla veri DEI cognitione imbutas, maximo numero indiēs Christo lucrifaciūt, atq; apud amplissimas Indorum ditiones, itēq; in Aethiopia, alijsq; remotissimis regionibus tantis clarent virtutibus, tot animas è dæmonum manibus eripiūt, vt certē nemo satis mirari possit. Taceo interim de ijs, quæ in multis Europæ regnis, atque adeò etiā Coloniae per eos præclarè gesta sunt, hodieq; gerūtur. Nec tamen licet ita affecti sint, æmulum iniqua iudicia & obtreccionēs euitare potuerunt. Fuerūt enim & sunt, eruntq; semper qui illis derogēt, sed mentiet iniquitas ipsa sibi dūtaxat, cū sint illorū fructus illustres & studia laudatissima, ex quibus Christus bonam arborem agnosci voluit. Speramus Catholicos principes omnes, in quibus non postremum obtinet locū Celsitudo tua, huius instituti professores, tanq̄ homines doctissimos atque pijsimos, vt reuerà sunt, suis ad se stipendijs euocatuos, vt iam plerique fecerūt, daturosq; operam, vt talibus potiùs iuuentutem ditionū suarum in omī pietate quàm rectissimē instituendam tradant, q̄ pseudo doctoribus quibusdam, qui verbis multa promittūt, re autē vera nihil præstant aliud, q̄ quòd simplicē illam rudemq; etatem pessimis moribus, prauissimis artibus, & perditissimis opinionibus imbutā, in tartara secum trahunt. Vndè tanta hodiè in Germaniæ præclarissima natione sectarum & hæresum varietas existit. Non putamus ignorare Celsitudinem T. quale sit hominum genus, quod hīc commendamus. Atque vtinām tales potiùs admitterētur ad plebem erudiendā, q̄ sæx ista excucullatorum monachorum, ac desertorum sacerdotum, qui cū nihil habeant melioris spei reliqui, omī se tradūt lasciuiae & impuritati. quod ipsum certē argumēto est nimis euidēti, eos nō ea quæ I E S V Christi, sed quæ carnis suæ sunt, quærere: cū tamen ediuersò certissima simus edocti experiētia, eos qui de Societate nominis I E S V nomen sibi sumendum statuerunt, omnē profligare iniquitatē, virtutes & bonas artes impedio promouere, deniquē eò suos conferre conatus omēs, vt homines Christiani ad sui authoris & assertoris gratiam reuertantur. De quibus ego plura scriberem, nisi quibusdam ceu παρρησια videri posse timerē. Quòd autem hoc Dionysij nostri in Psalmos omēs commentariorum Opus lōgè doctissimum, tuæ Celsitudini potissimū dedicare volumus, tuæ fecēre virtutes, quas & nos nō rarò experti sumus. Rogamus autē Princeps Illustrissime, vt eo hæc excipias animo, quo à nobis offerūtur. Certē tuæ Celsitudini pro multis beneficijs hac ipsa dedicatione vicem qualemcunque repēdere volumus. Dominus I E S V s seruet tuam Celsitudinem Princeps clementissime in annos plurimos omnibus rebus bonis semper affluentem. Ex Carthusia Coloniae, quarto Nonas Iulias, 1558.

Tuæ Celsitudinis

Capellanus humilis

F. Gerardus Prior

Carthusiæ Coloniae.

✠ AR.